

Mál nr. 53/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna starfsábyrgðartryggingar fasteignasala og
starfsábyrgðartryggingar lögmans (X).****Skaðabótaábyrgð lögmans og fasteignasala vegna sölu á fasteign
og samkomulags um fjárskipti í maí 2013.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 14.2.2017, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 3.3.2017, ásamt vátryggingarskilmálum, bréfum X dags. 30.8.2013 og 5.8.2016 og höfnunarbréfi V dags. 19.8.2016.

Málsatvik.

M telur að X hafi sem löggiltur fasteignasali og lögmaður sýnt saknæma háttsemi við gerð fjárskiptasamnings milli M og fyrrverandi eiginkonu hans og að þau fjárskipti hafi tengst kaupsamningi um fasteign. M telur að X hafi ekki sinnt hlutverki sínu um ráðstöfun greiðsla skv. kaupsamningi um umrædda fasteign auk þess sem afsal hafi ranglega verið gefið út vegna eignarinnar. Í málskoti koma auk þess fram lýsingar á samskiptum M við X, verðmæti sem M telur að hafa átt að koma í hans hlut og lýsingar hans á því hvernig hann telur það hafa komið til að afsal var gefið út til kaupanda fasteignar sem fyrrverandi eiginkona M var ein skráð fyrir.

V telur að vísa eigi máli M frá nefndinni með vísan til 2. og 3. mgr. 3. gr., sbr. og e.-liðar 4. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsing nr. 1090/2005. Að öðru leyti telur félagið að ekki sé sannað að X hafi sýnt saknæma háttsemi sem lögmaður eða fasteignasali þannig að gildissvið starfsábyrgðartrygginga V sé uppfyllt. Til dæmis hafi ekki legið fyrir samningur um störf hans sem lögmaður og ekki hafi verið krafist nokkurrar greiðslu fyrir slík störf.

Álit.

Í málskoti er byggt á því að X hafi með saknæmri háttsemi, ýmist sem fasteignasali eða lögmaður, valdið M fjárhagstjóni. Er vísað annars vegar til þess að X hafi vanrækt skyldur sínar í tengslum við útgáfu afsals og hins vegar að hann hafi sem lögmaður séð til þess að fjárskipti milli M og fyrrverandi eiginkonu hans væru leidd til lykta með þeim hætti sem M telur að þau hafi átt að vera. Hvorki röksemdir M né gögn sem lögð eru fram eru skýr um hvaða skyldur X gat haft eftir undirritun kaupsamnings um fasteign, sem var þó eingöngu í eigu fyrrverandi eiginkonu M, og þeirra skjala sem undirrituð voru í tengslum við þann samning.

Í samþykktum úrskurðarnefndar í vátryggingamálum kemur fram að nefndin fjalli ekki um „mál, sem er það óljóst, illa upplýst eða kafa aðila svo óskýr að það sé ekki tækt til úrskurðar“, sbr. e.-liður 4. gr. samþykktanna. Þegar litið er til málatilbúnaðar M verður ekki séð með glöggum hætti hvort og þá hvernig samningssamband hafi mögulega verið milli M og X á árinu 2013 og eftir það. Ekki verður heldur séð glögglega hvaða aðkomu M hefði átt að hafa af útgáfu afsals fyrir fasteign í eignum fyrrverandi eiginkonu sinnar og fara upplýsingar ekki í öllum tilvikum saman hvað það varðar í málatilbúnaði hans, til dæmis með vísan til uppgefinnar tímasetninga afsals/afsala sem gefin voru út. Einnig er óljóst hvaða fasteignasala hafði söluumboð vegna fasteignar á þeim tíma sem M kveðst hafa orðið fyrir tjóni. Tímasetning þess er reyndar heldur ekki alveg ljós.

Verður, með vísan til ofangreinds, telur nefndin að málið sé óljóst og illa upplýst að það sé ekki tækt til úrskurðar. Verðu því með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar að vísa málinu frá.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Reykjavík, 21. mars 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.